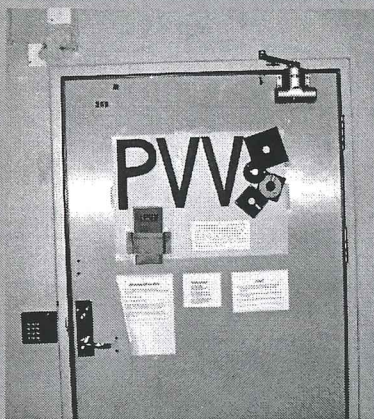

readme

Datastudentenes egen avis, 3. årgang nr.2 2001

www.abakus.ntnu.no/readme

Hvem skjuler seg bak denne døra?

Og hva gjør de på en fredagskveld?

Side 15

Mord på IDI

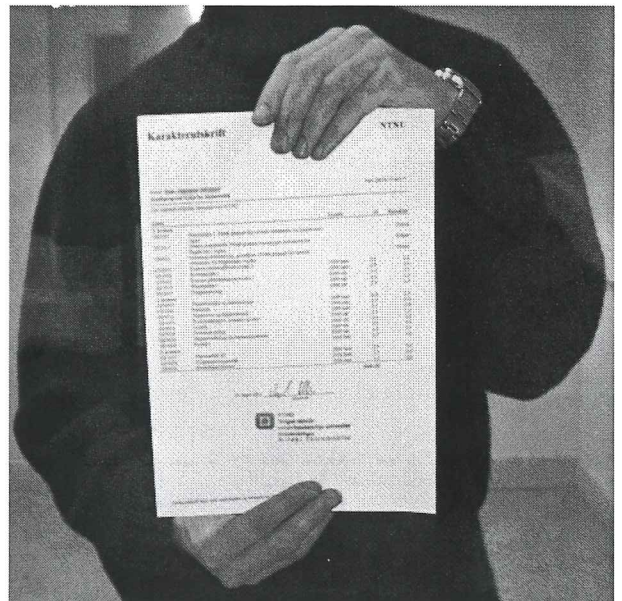
Abakuslederen blir funnet drept, myrdet, og noen er ansvarlig. Løs årets påskemysterium.

Midten

Skandaløs somling

Universitetsloven gir tre ukers sensurfrist. Men at IDI bryter loven, er regelen snarere enn unntaket. Tre måneder etter eksamenen i Programmeringsspråk, hadde frustrerte tredjeklassinger endelig en fullstendig karakterutskrift i hånda.

Side 3

Pensumfri uke

Til tross for dårlig oppmøte i fjor, prøvde NTNU seg på aktivitetsuke for tredjeklassingene i år igjen. Programmet var fullpakket med aktiviteter, men var auditoriene fullpakket med studenter?

Side 4-5

Så gode er vi

Sivilingeniørstudentene på Gløshaugen liker å tro at de er landets beste. Men hva kan vi egentlig tilby arbeidsmarkedet etter fem års utdanning?

Side 6

Tverrfaglig spesialisering

I forrige utgave av readme skrev vi om den kommende spesialiseringsretningen innen Bioinformatikk. I tillegg er det planer om å opprette et studieprogram innen Organisasjon, IT og ledelse. Dette er svært gledelig tilskudd til tilbudene ved datalinja. Fra før av har Geomatikk vært eneste tilbud til datastudenter som er gått lei av ensidig fokusering på datafag. En del har valgt denne spesialiseringa uten noen voldsom interesse for geografi, men rett og slett fordi dette har vært eneste fluktmulighet. Hvis en da ser bort fra dem som kutter datalinja fullstendig og istedet hopper over til ind.øk.

Ved opprettelsen av NTNU var tverrfaglighet det store ordet. Foreløpig har dette vært noe hemmet av at dragvollerne anser siving-fagene å være for «dyre» vekttallsmessig, og for gløserne passer dragvollfagene sjelden inn i den strenge sivingramma. At enkelte ved tidligere NTH knapt anser humaniora for å være vitenskap, har ikke gjort saken bedre.

Å studere kun tekniske fag i fem år vil for mange føles som en temmelig snever utdanning. Riktignok gis det mulighet til å ta enkelte ikke-tekniske valgfag, og høsten 5.klasse skal alle velge et ikke-tekniske emne på 2,5 vekttall. Men dette kan ikke sammenliknes med å allerede fra 3.klasse kunne velge en skreddersydd spesialisering som kombinerer datateknikk med et anvendelsesområde innenfor en annen vitenskap.

Derfor vil det være å håpe at IDI ikke stopper her, men fortsetter å kunne tilby nye slike spesialiseringer. Mulighetene er mange: medisin, språkvitenskap eller andre tekniske fag som f.eks. kjemi.

Matthias H. Heie

TI BUD TIL EN UNG MANN SOM VIL FREM I VERDEN

I Det første bud er ganske lett De som er flest, har alltid rett.	VII Gå aldri oppreist. Snik deg frem. Og gjør deg varm i alle hjem.
II Tenk alltid på hva folk vil si. Og ta den sterkeste parti.	VIII Husk: Ingen mann kan roses nok. Slik bygger man en venneløkk. (Og i et brødre-paradis har du din beste livspolis.)
III Og tviler du, så hold deg taus til du ser hvem som får applaus.	IX Av sladder husker du hvert ord til bruk i neste sjefskontor. (Men ingen taktfull sjel forteller et ord til ham som ryktet gjelder!)
IV Tenk nøye ut hva du bør mene. Det kan bli dyrt å stå alene.	X Hvis siste bud blir respektert, da er din fremtid garantert! Følg <i>dristig</i> med i kamp mot troll, - men vis fornuftig måtehold! Skrid tappert frem i livets strid, - en time forut for din tid.
V Følg ingen altfor høye krav. Men si, hva du har fordel av.	
VI Si alle hva de gjerne hører. Gå stille gjennom alle dører. (For sannhet bringer sorg og nød, mens daglig løgn gir daglig brød.)	

Jens Bjørneboe

I redaksjonen:

Ottar Viken Valvåg (Økonomisk ansvarlig)
Christian Svehagen (Layoutansvarlig)
Monica Bye (Fotoansvarlig)
Ole A. Alsos (Webansvarlig)
Svein Arne Aase (Sekretær)
Svein Uno Kletvang (Trykkerikontakt)
Egil Ferkingstad
John Arne S. Pedersen
Kristian M. Abrahamsen
Marte Daae-Qvale Holmemo
Olaug K. N. Østhus
Øystein E. Thorvaldsen

Ansvarlig redaktør:

Matthias H. Heie

readme

readme er utgitt med støtte fra Abakus linjeforening ved NTNU. Avisen er gratis og blir i hovedsak lest av datastudenter ved siv.ing.-studiet. Vi holder oss innenfor vanlig norsk presseetikk og har så vidt lest «Vær varsom plakaten». Opplaget på dette nummeret er på 1000 eksemplarer. Vi tar imot leserinnlegg på mailadresse: readme@idi.ntnu.no.

- Helt eksepsjonelt

21. desember i fjor ble eksamen i Programmeringspråk avviklet. 23. mars i år kom sensuren. Det er blitt en vanesak for studenter ved NTNU at sensuren etter eksamen er sein, men forsinkelsen i forhold til fristen på tre uker bruker å være det som kalles "rimelig".

Tre måneder istedenfor tre uker kan neppe kalles rimelig. Det er nesten så man kan begynne å lure på om IDI gir blanke i "Lov om universiteter og høyskoler". Kappittel 10, §50, Punkt 4 slår fast at:

Sensuren skal foreligge innen tre uker hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid. Styret selv kan gjøre unntak for enkelteksamener og kan i midlertidig forskrift etter nr. 6 fastsette en lengre frist når det ikke er mulig å skaffe det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på tre uker. Styret selv kan i forskrift etter nr. 6 fastsette lengre frist for avhandling og tilsvarende større skriftlige arbeider.

Formuleringene i dette punktet er ganske så runde, men det kommer klart fram at styret (hva som enn måtte ligge i det) må gjøre unntak for enkelteksamener. Det åpnes altså ikke for at man kan gjøre et generelt unntak og med det se bort fra hele punktet.

Kjell Bratbergsengen, leder for IDI, vil ikke forsvare at de til stadighet bryter loven, men sier at det er lite han kan gjøre med saken. Han påpeker at IDI bare har halvparten av de faglig ansatte de skal ha, og at dette går utover blant annet arbeidet med sensur. - Dere må forstå mitt dilemma: jeg kan velge å være busemann og presse de ansatte, men da risikerer vi å miste dem, og det er ingen kjørbar politikk, sier han oppgitt. Likevel betegner han tilfellet med Programmeringspråk som "helt eksepsjonelt".

Mangel på sensorer

Det er allment kjent at IDI sliter med for få ansatte, men dette har ikke ført til en slik ekstrem utsettelse av sensuren for andre fag. Problemet i Programmeringspråk ligger ikke bare hos IDI, tilgangen på eksterne sensorer som har kompetanse nok og er villige til å gjøre arbeidet, er svært dårlig. Når

dette kommer i tillegg til intern ressursmangel på IDI blir det veldig stor arbeidsmengde på dem som må gjøre jobben. Faglærer Øystein Nytrø kan fortelle at siden 12. desember i fjor har han i praksis vært alene om faget, og at det derfor har vært han som har måttet ta seg av all intern sensur.

Ikke hele forklaringa

Programmeringspråk anses blant studentene for å være et relativt vanskelig fag. Det er derfor vanlig med en del korte, og til og med blanke, besvarelser. Så var ikke tilfelle i år. Av alle besvarelsene var det kun én blank, og strykprosenten lå på mellom 7 og 8. Her gikk man altså på en smell fordi studentene hadde gjort det så bra! Ganske ironisk.

Men heller ikke dette er hele sannheten. Som i enhver god sensurforsinkelse, gjelder det å rote bort noen besvarelser. Denne gangen var det ingen ved NTNU som sto for rotet, men derimot budfirmaet DHL. Ikke bare tok det tid før alle besvarelsene kom til rette, men det viste seg at noen på grunn av rotet ikke var blitt rettet.

Dårlig informasjon

I de omtrent to månedene som har gått siden den opprinnelige fristen, har det vært sparsomt med informasjon til studentene om hvorfor sensuren var sein. Det har skjedd før at studenter har måttet ta eksamen om igjen fordi besvarelser er rotet bort, og det er naturlig å tenke i de baner når man venter og venter, men sensuren "aldri" kommer. Øystein Nytrø mener han har sendt ut informasjon, men innrømmer at dette nok ikke på langt nær har vært godt nok. Flere tredjeklassinger mener å ikke ha mottatt noe informasjon i det hele tatt.

Heller ikke internt på IDI virker det

som om informasjonen har vært helt i orden. Som nevnt tidligere må "styret" gjøre unntak for enkelteksamener for å kunne utsette sensuren. På spørsmål om han er informert om noen slikt unntak svarer Øystein Nytrø at, nei, det har han ikke hørt noe om.

Løsninger

IDI og faglærer beklager det som har skjedd, men ser ingen umiddelbare løsninger på problemet med sein sensur uten omfattende endringer.

- Vi må lage eksamener som er mindre krevende å rette, mener kontorsjef ved IDI, Bård Kjos.

- Eksempler er multiple choice, utfylling av blanke ruter på et ferdigtrykket skjema og så videre, samt på forhånd forberede de eksterne sensorer på hva de har i vente, slik at vi på et tidlig tidspunkt kan få varslet studenter og Studieavdelingen om hvilken tidsplan vi følger.

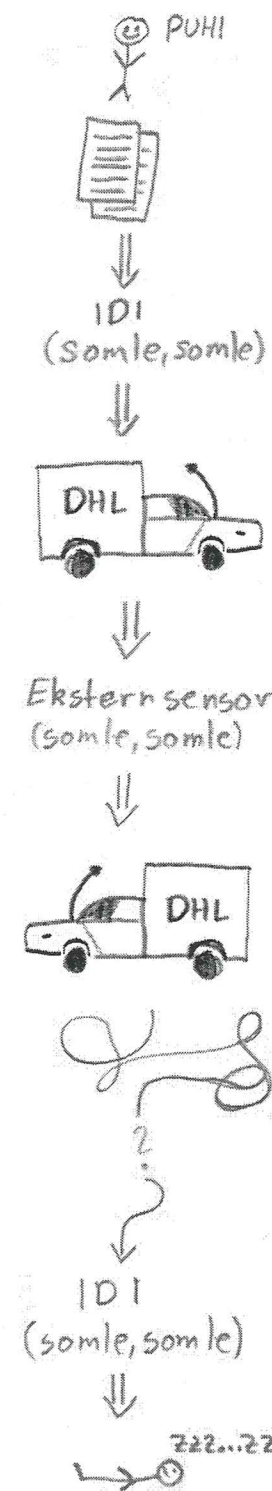
Han nevner også muligheten å kun gi bestått/ ikke bestått for å overholde tidsfristen, men ser ikke dette som noen god løsning, samtidig som Universitetsloven neppe gir mulighet for det.

Konsekvenser

Selv om Universitetsloven åpner for visse sanksjoner overfor ansatte som gjentatte ganger ikke overholder for eksempel sensurfristen, er ikke dette en mulighet for IDI, som ved å "straffe" ansatte kun vil gjøre det verre for seg selv. Det er vel neppe noe ønske å "straffe" ansatte uansett, slikt fører gjerne ikke til bedre arbeidsmiljø. Men hva skjer hvis sensuren blir like sein etter eksamen i vårsemesteret? Det vil unektelig være en ganske spesiell situasjon om fristen for oppmelding til kontinuasjonseksamen er gått ut, uten at sensuren har falt...

Øystein E. Thorvaldsen

Aktivitetsuka - en uke

Slik lød i alle fall aktivitetsukas motto. For andre gang arrangerte NTNU aktivitetsuke for tredjeklassingene, ei uke fullstappet med foredrag. "Ved å innføre en slik uke, viser NTNU at de er villige til å gå nye veier for å motivere studentene for studiet," skrev de i sitt eget program. Ifjor valgte de fleste å bruke uka til å oppdatere seg på pensum eller rett og slett ta fri. Men NTNU prøvde igjen.

Cogito ergo Pentium

"Never send a human to do a machine's job," mente den intelligente agenten i *The Matrix*. Den første dagen i aktivitetsuka tok for seg begrepet kunstig intelligens.

Tenk deg at du stiller spørsmål gjennom en vegg. Dersom du ikke er i stand til å avgjøre om det er et menneske eller en maskin som svarer deg tilbake, er du da vitne til intelligent oppførsel? Problemet kalles Turing-testen, og er et klassisk filosofisk spørsmål innenfor KI. Den første mandagen i aktivitetsuka lar filosofiprofessor Magne Dybvik oss grunne litt over problemstillinga. "Oss" var i dette tilfelle i underkant av hundre tredjeklassingutter (og et par jenter) som valgte å gå på eksamensirrelevant foredrag framfor å ta ferie.

Men først ga fysiker og stipendiat Martin Kermit oss en innføring i begrepet kunstig intelligens. "KI er en samling av problemer, begreper og metoder som studeres av KI-forskere," stod det på foilen. At definisjonen er like rund som den kartesiske sirkel, påpekte han selv før noen av tilhørerne fikk sjansen. Å definere intelligens er ingen enkel oppgave. Men vi vet gjerne hva det er når vi ser det.

- Et lite barn kan se på et bilde av en elefant og klassifisere det som et dyr, uten noen gang å ha sett en elefant før. Dette er et eksempel på intelligent adferd. Med et svært avansert system kan vi likevel risikere at en solsikke klassifiseres som en bengalsk tiger.

Vi som har hatt faget Kunnskapssystemer kunne lene oss tilbake og nikke gjenkjennende til gjennomgangen av de viktigste KI-teknikkene, før det var tid for å lære mer om hjernen. Universitetslektor og spesialist i psykologi Elisabeth Lofstad gjorde rede for frontallapper, temporallapper og andre lapper, uten at undertegnede ble mye klokere.

Mer interessant var det da å høre på Dybvik,

som tok for seg KI fra et filosofisk perspektiv.

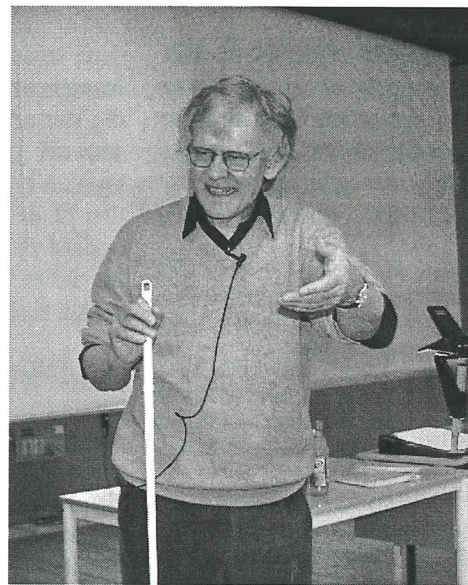
- Hva er det som avgjør om et system oppfører seg intelligent? Er det responsen på gitt stimuli eller er det funksjonene inne i systemet? Spørsmålet ble illustrert med Turing-testen. Ingen av tilhørerne følte seg kallet til å svare, og heller ikke Dybvik kunne si noe sikkert. Men vi gikk likevel ut av EL5 med litt flere tanker i hodet enn da vi gikk inn.

UMTS for alle

Når en ofrer en hel dag på en aktivitet forventer en gjerne å få noe ut av det. Enten underholdning, lærdom eller andre goder. "UMTS for alle" gav meg mat, men ikke den kunnskapen jeg hadde forventet meg.

Utarbeiding av forretningsplan for det kommende UMTS-nettet

Magne Dybvik - engasjert foredragsholder

UMTS-dagen begynte med en liten fiasko. Den første foreleseren fikk ikke lyd på de fancy videofilmene sine, og dermed ble det kjedelige foiler i steden. Den første timen gikk med til å lære litt om generell tjenesteutvikling for mobiltelefon. Forsåvidt interessant det,

i himmelen?

FIM til fjells

Mange brukte aktivitetsuka til å ta seg litt ferie. Noen i fakultetets regi. For hva er vel mer naturlig enn å bruke aktivitetsuka til å drive litt fysisk aktivitet?

- Ifjor møtte 15 personer opp på foredragene våre, sier Catharina Davies, fysikkprofessor ved FIM. - Vi gadd ikke å gjøre så mye arbeid for så lite i år igjen, derfor valgte vi å tenke litt nytt.

Å tenke nytt ble i dette tilfelle å invitere tredjeklasse data og fysmat til Oppdal, overnatting og middag inkludert. Denne gangen ble oppmøtet 100.

Transporten var dessverre ikke inkludert, men en vennlig klassekompis lot meg sitte på sin Volvo 74-modell. Forventingsfullt satte vi kursen mot trøndelagsfjella. At sjåføren fylte diesel på bensintanken, satte ingen stopper for oss. Litt ulyder fra motoren får en tåle.

men de som ventet på å lære mer om UMTS fikk lite utbytte her. Deretter kom det en ny foreleser. Det viste seg at han ikke skulle snakke om mobiltelefoner i det hele tatt, men snarere om forretningsideer og planer. Etter lunsjen (baguett og 0.5l melk) ble det mer om oppstart av bedrifter. Riktignok var det noen eksempler fra mobilverdenen, men hovedtyngen var på gründervirksomhet. Fortsatt ingenting om UMTS-teknologi, altså.

Nå var det tid for å gjøre noe selv. Folk samlet seg i grupper og gikk på grupperom. Nå skulle fremtidens UMTS-tjenester utvikles. Eller? Det viste seg at det som skulle utvikles var en forretningsplan. Den tekniske biten var forsvinnende liten.

Middagen (mye pizza og brus) var grei nok, og etter noen minutter foran pc'en hadde gruppa mi en powerpointpresentasjon klar til levering. Men å vinne er nok de forunt som har skrevet en forretningsplan før.

Svein Arne Aase
Matthias H. Heie

Etter to timers kjøretur kunne vi sjekke inn.

Foredragsprogrammet lovte godt for oss som er datafolk av hele vårt hjerte: debatt mellom Microsoft- og Linux-tilhengere. I tillegg ett foredrag om "Konsten att uppskatta omvärlden ur fysikens perspektiv". Jaja, fysmat'erne skal vel også ha sitt. Microsoft-Linux-duellen ble ikke den religionskrigen noen på forhånd hadde håpet, men debatantenes framtoning sa mer enn tusen ord. Microsoft var representert ved to glattstriglede gutter som var mer opptatt av å snakke om babyen sin (det egenstartede firmaet) enn fordelene med å velge Microsoft-produkter. Prinsippene bak Linux ble presentert av en ubarbert kæll i hettegenser, som så ut som om han nettopp hadde hatt en 24-timers økt bak skjermen. Men han klarte å gi en god redegjørelse for Linux-systemet.

Dette mener 3.klassingene

1. Deltok du på noe under aktivitetsuka?
2. Hva synes du om aktivitetsuka

Mads H. Stavang

1. Nei. Hadde andre ting å drive med. Satte opp en apacheserver i forbindelse med informasjons-sikkerhetsfaget.

Jeppe Weinreich

1. Ja, på Kunstig Intelligens, foredrag om Rom og tid, og på Oppdal.

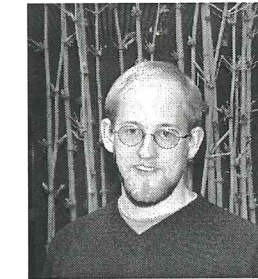
2. Kunstig intelligens var OK. Rom og tid bra, selv om det var en del 3FY. Oppdal var kjemppegøy!

Fysikkforedraget ble holdt av den svenske fysikkprofessoren Hans-Uno Bengtsson fra Lunds universitet. Etter hårsveisen å dømme hadde han foretatt litt for mange eksperimenter med statisk elektrisitet. På en time redegjorde han for Galileo Galileis bruk av kattetarmer for å måle hastighet, diagnostisering av prostataproblemer, samt ToA, Teorien om Alt. Foredraget var svært underholdende, og det var nok flere enn meg som gjorde seg tanken "Tenk om vi hadde hatt en sånn foreleser!"

Hjortesteiken glei ned på høykant, drikke måtte ordnes selv p.g.a. FIMs frykt for nye skandaleoppslag i Under Dusken.

Dagen etterpå kunne vi gjøre det de fleste av oss *egentlig* kom for: stå på ski. Sola smilte og påskefølelsen var under huden på oss. Jeg skulle nok ha vært lur nok til å gjøre som en god del av de andre: bli der enda ei natt.

Pål-Aanund Sandnes

1. Ja, UMTS og Erik Tandberg på tysdag, Elektro sine forelesingar om georadar, motlyd og intelligente øyreproppar, NRK Tyholt og Aksjesparekurs på fredag.

2. UMTS var skuffande. Lite teknisk om UMTS. Tandberg var interessant, men ikkje så mykje nytt om ein les TU. Elektro sine forelesingar var bra. Moro å sjå kva ein kan drive med når ein blir stor gut. FIM burde hatt noko liknande. Vart vist rundt på NRK av produsenten til Kaliber, interessant og bra. Første del av Aksjesparekurset var lærerikt. I andre del sovna eg, men andre sa den og var bra.

Sivilingeniørens status

Hva var egentlig grunnen til at du søkte akkurat sivilingeniørutdannelse i kommunikasjons-teknologi eller datateknikk på NTNU? Mange vil kanskje framheve Trondheims berømte studentmiljø. En annen faktor kan nok være sivilingeniøryrkets status i næringslivet. Men er denne statusen berettiget, og hvilket nivå holder egentlig ditt studium?

NTNU utdanner klart flest sivilingeniører i telematikk og data-teknikk i Norge. Du kan få graden enkelte andre steder i Norge, som i Tromsø, Harstad, Grimstad og Oslo, men disse har et volum som ikke kan måle seg med vårt universitet. En bred fagstab ved NTNU gjør at studentene får en ganske dekkende og altomfattende IKT-utdannelse. Ved avsluttet studium skal vi ha en totalforståelse for hva vi holder på med. Den brede fagplanen skal gi oss innsyn i hvordan fagområdene griper inn i hverandre, hvilket er et fortrinns ved vurdering av nye teknologier.

Praktisk problemløsning

Men til tross for målet om totalforståelse er det den praktiske problemløsningen som er satt i fokus ved vårt sivilingeniørstudium. En tilsvarende grad ved et ikke-ingeniørstudium, Cand. Scient, er betraktelig mer teoretisk rettet og går mer i retning av grunnforskning. Realistiske prosjekter med praktiske problemløsning og knappe tidsfrister gjør overgangen fra studium til jobb relativt myk. Det er nettopp den faglige bredden og prosjekterfaring som er hovedårsakene til at sivilingeniører fra NTNU er såpass populære på arbeidsmarkedet.

For å sikre at studiet henger med i tiden og tilfredsstillende de nødvendige krav fra næringslivet, har NTNU et eget råd som tar for seg fagplanen og studiet som helhet. I dette utvalget sitter det

foruten NTNUs egne representanter, høytstående personer fra betydelige IKT-bedrifter. Etter endt studietid havner mange i nettopp disse bedriftene, slik at de som sitter i utvalget kontinuerlig holder seg oppdatert på nivået og kvaliteten på studiet. Denne ordningen har vist seg å fungere meget bra, og tilbakemeldingen angående uteksaminerte studenter fra NTNU har vært meget positive. I tillegg prøver NTNU å sørge for at sivilingeniørstudiet holder tritt med resten av verden ved å gi enkelte forelesere 20% stillinger. Siden de driver såpass mye med praktiske problemstillinger, er meningen at også forelesningene og selve faget skal få en praktisk vinkling. (Ulempen er at vi må vente opp til tre måneder på eksamensresultatene.) Vi blir altså i hovedsak utdannet til anvendt ingeniørarbeid i stedet for å drive med mer teoretisk forskning.

Rettet mot næringslivet

Etter flere år på Gløshaugen ender en stor andel i konsulentbransjen eller firmaer som driver med utvikling av programvare. Studiet vårt er skreddersydd for denne type arbeidsoppgaver. Selvsagt trenger man en bred teoretisk bakgrunn for å holde et tilfredsstillende nivå, men dette er langt fra nok. Systemutvikling er en kreativ prosess som krever teamarbeid og kommunikasjon med de respektive kundene. Slike ting kan det være vanskelig og kanskje til og med unødvendig å teoretisere for mye om. Man lærer ganske enkelt best om dette ved å jobbe med det i praksis. Hvis du trodde at du i framtiden vil sitte for deg selv på et bortgjemt kontor tar du skammelig feil. Det som gjør en systemutvikler (eller konsulent for den saks skyld) dyktig, er evnen til å organisere og tilpasse seg prosjektet. Selvsagt må du kunne kode, men det er ikke her skoen

Her utdannes kremen av Norges sivilingeniører, liker vi å tro.

trykker. Du skal kunne samarbeide med dine kolleger og ikke minst kunne sette seg inn i kundens behov og problemer. Dette er med på å gjøre jobben din variert og interessant. For å gi studentene ved sivilingeniørstudiet en smakebit på dette har man blant annet innført et kundestyrt prosjekt på 5 vektall i 7. semester der studentene får et "oppdrag" fra næringslivet. Selv om det av og til kan virke som om studiet vårt er lite gjennomtenkt, er det ikke bare tilfeldighetene som står.

Vår stilling internasjonalt

En ting er at studiet vårt holder et bra nivå i Norge, men henger det med internasjonalt? Det har etter hvert blitt ganske utbredt å ta et studieår i utlandet. Hvordan NTNUs studenter klarer seg der kan gi en ganske god pekepinne på hvor landet ligger. I følge kontorsjef Bård Kjos har tilbakemeldingene vært stort sett positive. Norske studenter har en tendens til ankomme de utenlandske studiestedene med lua i hånda. Vi kommer fra et lite utkantland og har i utgangspunktet en litt ydmyk holdning til vårt nye studiested. Til tross for disse "beskjedne" forventningene viser det seg at vi klarer oss gan-

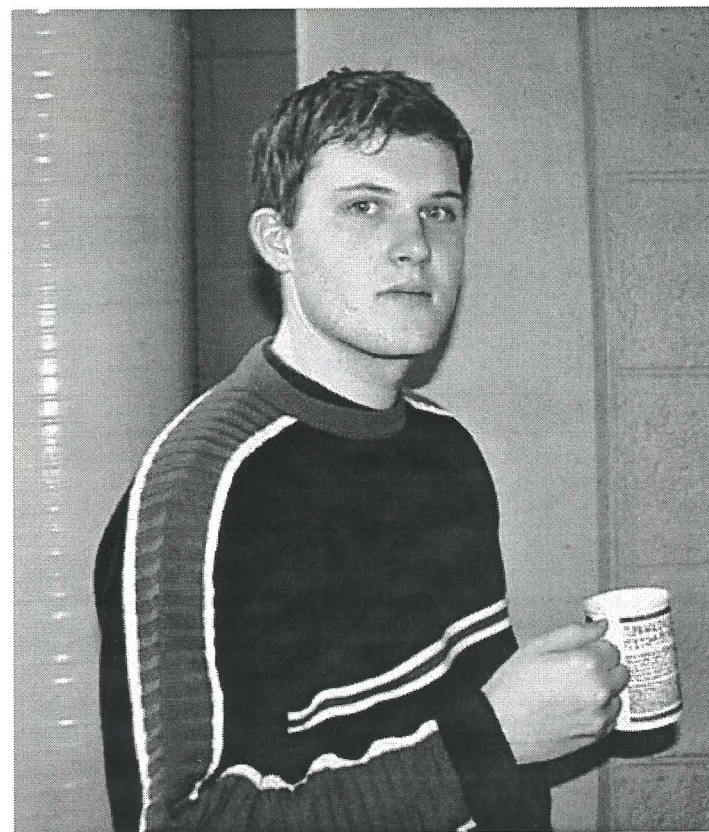
ske bra. Etter tre år ved NTNU har vi fått et bredt og grundig faglig grunnlag vi kan ta med oss inn i de utenlandske studiene. Enkel logikk skulle vel også tilsi at siden sivilingeniørstudenter klarer seg såpass bra på internasjonale studiesteder vil det implisere at studiet vårt også holder et tilfredsstillende internasjonalt nivå.

Rom for forbedring

Altså later det til at utdannelsen vår holder et respektabelt nivå. Selvsagt er det mye som kunne vært gjort bedre. Mange vil nok hevde at det vanskeligste i enkelte fag er å forstå hva foreleseren egentlig vil fram til, og ikke selve innholdet. Prosjektarbeid kan være vel og bra, men håpløst store arbeidsmengder kan gi avsmak. Det er definitivt mye som kunne ha blitt bedre, men alt i alt kommer du ut i arbeidslivet med en solid ballast. Du har lært å lære, du har lært å samarbeide med andre i realistiske prosjekt, og du har forhåpentligvis den faglige tyngden og bredden som din kommende jobb krever. Men alt i alt kommer vel mye an på din egen innsats og ikke studiets fortrefelighet.

 Kristian M. Abrahamsen

Doktor in spe

Mange siv.ing.-studenter gleder seg til en jobb i det private næringsliv når de er ferdige med diplomene. Torgeir Rhodén Hvidsten (25), doktorgradsstudent ved IDI, var ikke en av disse.

Stipendiat Hvidsten tar vennlig imot meg og byr på pulverkaffe i pappkrus. Selv drikker han passende nok av en kopp merket "Rosetta". Rosetta er et programverktøy for logisk dataanalyse ved hjelp av såkalte "rough sets". Både programmet og mye av teorien som ligger bak det er utviklet ved gruppe for kunnskapssystemer ved IDI, der Torgeir arbeider. Han har bare jobbet her i ett år, så kontoret hans er fremdeles ganske ryddig. Det virker som om Torgeir har funnet seg godt til rette her. På vei ut gjennom gangen ler han og peker på de obligatoriske Dilbert-stripene og avisutklippene de ansatte her har på dørene sine:

- Den der er virkelig morsom! Hehe. Når diktafonen slås på viser

doktorgradsstudenten seg imidlertid fra sin mer seriøse akademiske side.

Arbeidet

- Doktorgradsstudiet er delt opp i tre deler, forklarer Torgeir. - Studiet varer i fire år. En fjerdedel av tiden skal brukes til pliktarbeid, som vanligvis er å være øvingslærer for et fag. En fjerdedel brukes til å ta fag. Man skal studere tilsvarende ett år i løpet av de fire årene, det vil si tjue vektall. Resten av tiden skal brukes til å drive forskning, og da legges fram en avhandling på slutten, som skal evalueres og forsvares. En typisk arbeidsdag for Torgeir består av en eller flere av disse tre komponentene, i tillegg til møter med folk fra andre forskningsmiljøer. Torgeir samarbeider blant annet med

forskere innen molekylærbiologi. - Jeg hjelper dem med å analysere genuttryksdata. Så jeg driver med dataanalyse. Noen av metodene ligner på dem man bruker i statistikk.

Valget

Hvorfor valgte du å bli stipendiat?

- Det er jo et godt spørsmål, da... Når man skriver diplomene sine, finner man kanskje noe som man har lyst til å utforske videre. Man har en veldig frihet til å gjøre hva man vil. Den åpenbare ulempen er selvsagt lønnen. Så det er en avveining der, mellom å gjøre det man har lyst til og å tjene masse penger.

Mange tror at man må ha perverst gode karakterer for å få en stipendiatstilling. Torgeir tviler på dette.

- På grunn av de nevnte lønningene, er det et ganske stort problem å få stipendiat. Men jeg tror det finnes en grense om at man må ha bedre enn 2.5 i snitt. Det er jo gjerne folk med et visst akademisk talent som har lyst til å drive med dette.

Hverdag og fest

Torgeir forteller at han trives med det han gjør. Ellers ville han ikke vært her! Det har også blitt mulighet til å "ha det lite trävligt och få lite mat på bordet", som det heter i Roy Anderssons "Sånger från andra våningen": - Det er kanskje ikke så *ellevillt* her, men jeg har fått reist litt. I januar var jeg på en konferanse på Hawaii. Så jeg fikk nesten to uker på Hawaii, med nyttårsfeiring. Det var jo flott.

Blir det mye jobbing?

- Jeg har jo lønn i fire år, så hvor mye man gjør er veldig avhengig av hva man gjør det til selv. Vi må ta fag, og vi har pliktarbeid, og det følges opp av fakultetet. Men når det gjelder forskningen er det ikke så stor oppfølging. På den ene siden kan du ha veldig lite å

gjøre hvis du bare gjør det du må, men hvis du involverer deg i forskningen kan du nærmest ha uendelig mye å gjøre. Det er så mye å gjøre som du gjør det til selv, rett og slett.

Er det mye maktkamp og intriger ved IDI?

Torgeir noler litt. - Jeg tror ikke jeg er kvalifisert til å svare på det. Jeg vet virkelig ikke. Du må spørre professorene og de andre som har jobbet her en stund. Svaret hans virker helt ærlig, og hadde han visst om noe snusk, så ville han nok fortalt om det. Kanskje fins det et hemmelig IDI-broderskap som møtes ved midnatt hver fredag den trettende? Kanskje de planlegger å la onde, intelligente agenter ta over NTNU? Hvem vet? I så fall tror jeg ikke Torgeir vet noe om det.

Framtida

Vår framtidige dr. ing. vet heller ikke om han ønsker å bli professor og følge i Jan Komorowskis fotspor.

- Så langt har jeg på langt nær tenkt. Jeg driver jo innen generforskning, så det jeg kanskje kunne tenke meg, er å ta jobb innen et legemiddelfirma. En akademisk vei er også en mulighet, men det har jeg rett og slett ikke tenkt på, altså.

 Egil Ferkingstad

Påskekrim:

Mordet på Abakuslederen

En solfylt påskemorgen i april blir Abakusleder Tor Magne Tonnesen funnet av Guttorm Sindre på Abakuskontoret, pilleforgiftet og kvalt.

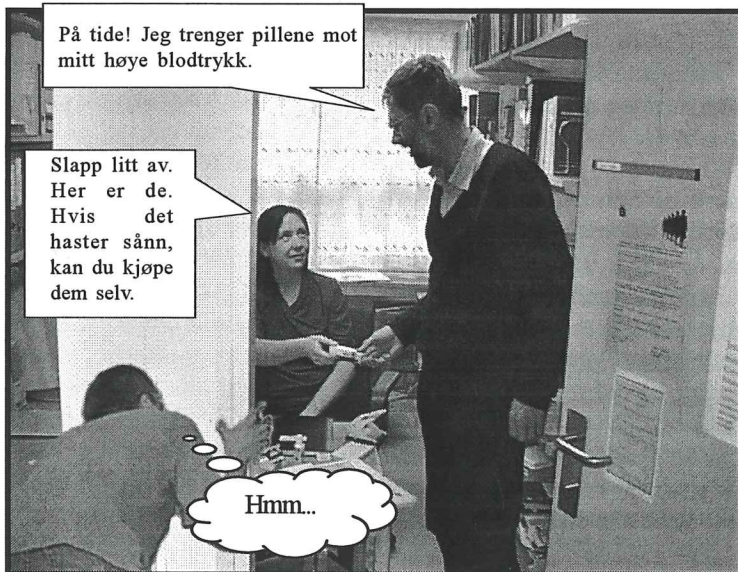

Wæh! Kva har skjedd her? Ein slik hedersmann som deg, Tor Magne, kan ikkje gå bort uhevna. Eg skal sørje for at sanninga seirar til slutt.

Kor var du idag tidlig rundt 8:00 og kan du seie meg kva forhold du har til Tor Magne?

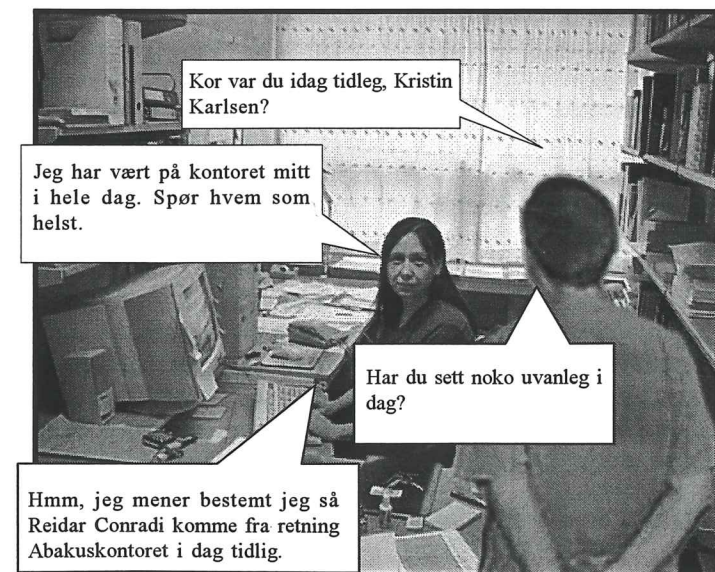
Ehh...Jeg har vært på kontoret hele dagen. Når det gjelder Tor Magne har jeg bare vært i kontakt med ham pga veiledning i sammenheng med et utenlandsstudium. Det virket som han ville komme seg bort herfra fort...

På tide! Jeg trenger pillene mot mitt høye blodtrykk.

Slapp litt av. Her er de. Hvis det haster sånn, kan du kjøpe dem selv.

Hmm...

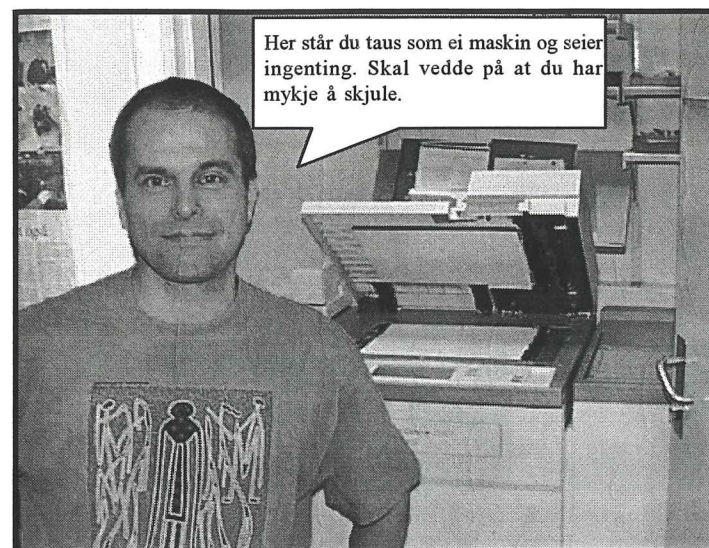

Kor var du idag tidleg, Kristin Karlsen?

Jeg har vært på kontoret mitt i hele dag. Spør hvem som helst.

Har du sett noko uvanleg i dag?

Hmm, jeg mener bestemt jeg så Reidar Conradi komme fra retning Abakuskontoret i dag tidlig.

Her står du taus som ei maskin og seier ingenting. Skal vedde på at du har mykje å skjule.

Videokonferanse

Da jeg kom på skolen klokka 8.00, gikk jeg på Magneten og kjøpte frokost.

Kva slags forhold har du til Abakuslederen, Anders Christensen?

Har ikke hatt så mye med ham å gjøre. Han er bare en av disse smiskete studentene som snoket rundt her utenfor kontoret.

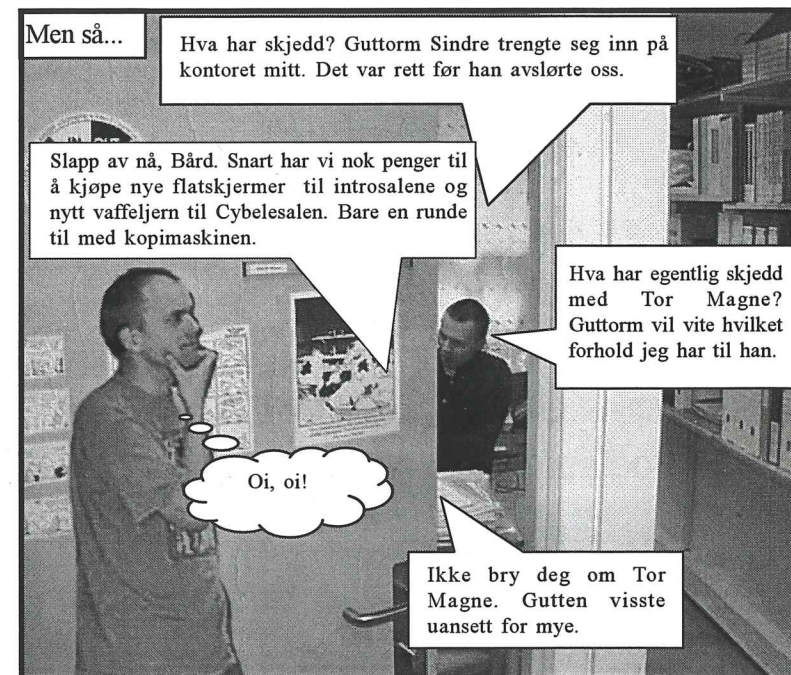

Kva slags forhold har du til Tor Magne, Reidar Conradi?

Heller dårlig.

Kvifor det?

P.g.a avsløringene om at Fagkom danker ut undervisningsopplegget vårt. Han henger rundt her til stadighet og stjeler idéene våre.

Men så...

Hva har skjedd? Guttorm Sindre trengte seg inn på kontoret mitt. Det var rett før han avslørte oss.

Slapp av nå, Bård. Snart har vi nok penger til å kjøpe nye flatskjermer til introsalene og nytt vaffeljern til Cybelesalen. Bare en runde til med kopimaskinen.

Hva har egentlig skjedd med Tor Magne? Guttorm vil vite hvilket forhold jeg har til han.

Oi, oi!

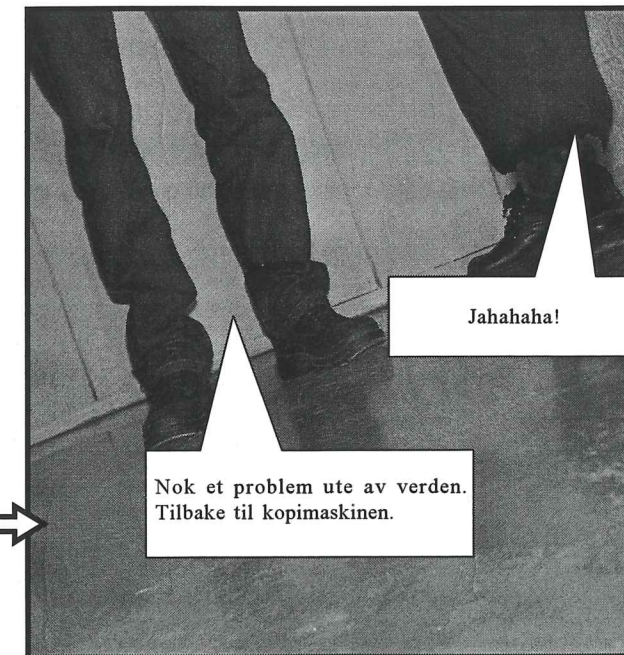
Ikke bry deg om Tor Magne. Gutten visste uansett for mye.

Plutselig, fra intet...

Ser ut som om noen ikke likte Guttorms framgang i denne saken.

Jahahaha!

Nok et problem ute av verden. Tilbake til kopimaskinen.

Nå er Guttorm Sindre nede for full telling, og du må løse mysteriet. Hvem er morderen, og hvorfor? Løsningen finner du på [readmes hjemmesider](http://readmes.hjemmesider):

www.abakus.ntnu.no/readme

 Christan Svehagen
Olaug K. N. Østhus

Thomson-CSF er nå

THALES

THALES setter fremtidens teknologi i arbeid til fordel for folk og deres sikkerhet.

THALES COMMUNICATIONS AS er et responsivt, innovativt og service-minded selskap i THALES-konsernet. Vi har kontorer i Oslo og Trondheim.

Vi utvikler, produserer og leverer robuste, sikre informasjons- og kommunikasjonssystemer til alle forsvarsgrener, og sivile kunder med strenge krav til sikkerhet og tøft miljø.

THALES COMMUNICATIONS AS

Pb. 22 Økern, 0508 Oslo, Tlf. 22 63 83 00. Fax 22 63 79 44

E-post: info@thalesgroup.no

www.thalesgroup.no

THALES

Surfing i livets solnedgang

Kombinasjonen eldre og IT assosieres som oftest ikke med handlekraftige pensjonister, men med teknologiredde gamlinger hvis bruk av teknologi begrenser seg til trykking på TVens fjernkontroll. Det er en myte som nå kan avfeies som sprøyt.

Undertegnede var på besøk på «Gulhuset», et aktivitetshus for unge og gamle ved Vøll gård. Aktivitetshuset er et tilholdssted for en gratis nettkafé for eldre. Kaféen har åpent to ganger i uka. Her kommer eldre for å prøve ut Internett og ta kurs i tekstbehandling med god veiledning fra vakter og kurslærere.

Webcam og vafler

Tilbudet, sponset av Trondheim kommune, er svært populært, og foreløpig er 150 navn registrert på kurs eller venteliste. Målet med prosjektet er å inkludere eldre i IT-samfunnet ved å tilby Internett og opplæring. Daglig leder tilbyr meg en etterlengtet kopp kaffe og forteller mer om prosjektet. Han beretter om en nærmest fantastisk interesse, selv om ingen form for større markedsføring er blitt gjort. Kunnskapsnivået til brukerne er svært varierende. Både erfarne og eldre med litt dårligere forkunnskaper kommer på nettkaféen og kursene. Nettkaféen blir ikke bare brukt til surfing, men også skanning, regneark og tekstbehandling er gjenstand for de aldrende brukernes oppmerksomhet. Når hjernen er overstimulert, slapper pensjonistene av i en sofakrok med vafler og kaffe fra den lille kaféavdelingen i hjørnet. Etter at vaflene er fortært, kan de eldre igjen slå seg ned ved en av i alt 11 datamaskiner utstyrt med webkamera og høyhastighetstilkobling til Internett.

Bedre enn far

Rut Nervik, en overraskende oppegående dame på 70 år, viser forbløffende ferdigheter fremfor datamaskinen, i alle fall sett i lys av mine fordommer før jeg kom. Jeg ventet en gjeng pensjonister som klikket hvileløst på museknappene mens de stirret apatisk inn i skjermen og trommet messende på tastaturet. Min forutinntatthet skulle bli gjort til skamme. Kunnskapsnivået til disse menneskene virket ikke dårligere enn hva de fleste av våre egne foreldre oppviser. Rut sitter og sammenligner temperaturer i spanske byer når jeg ber henne om et lite

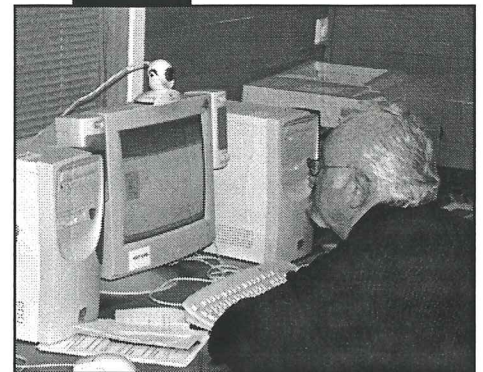
intervju. Hun planlegger en reise til Spania, og vet tydeligvis hvordan hun skal bruke Internett til annet enn pornosurfing og MP3-nedlasting. Rut kan fortelle forholdsvis mye om Internett og imponerer også med historier om bokkjøp via nettet. Hun forteller om mye prøving og feiling. Men hva med nettbanker? Det holder hun seg foreløpig langt unna!

Jeg prøver å fiske frem noen tekniske spesifikasjoner til datamaskinen hun sitter fremfor, men Rut nekter å la seg lede ut på tynn is. Hun avfeier spørsmålet og sier at teknikken har hun ikke peiling på. Det er jo bare brukergrensesnittet som er viktig for brukeren.

Lagring og sånt

Per Killingberg nærmer seg 70 og forteller om sine erfaringer med Word. Han feker engasjert med armene og gjør meg oppmerksom på at Word skrives med dobbelt-V, hvis jeg var usikker. Han forteller stolt at han har lært om «lagring og sånt», og forteller at fordelene med Word (med dobbelt-V) er at det retter skrivefeil automatisk. Dette med Internett er han imidlertid litt mistroisk til. Det skyldes ikke skepsis til selve Internett, men at det var for lenge siden han surfet sist, og han husker for lite av hvordan det fungerte. Denne karen stemmer bedre med mine fordommer, og det er tydelig at akkurat som i datastudiet vårt er kunnskapene ujevnt fordelt her på Vøll gård.

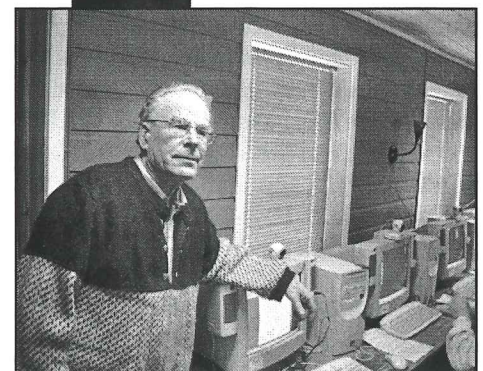
For interesserte studenter som nå tenker på en tur til «Gulhuset» for gratis surfing på nettet, må jeg dessverre skuffe og opplyse at aldersgrensen er 55 år.

Eldre lærer å surfe.

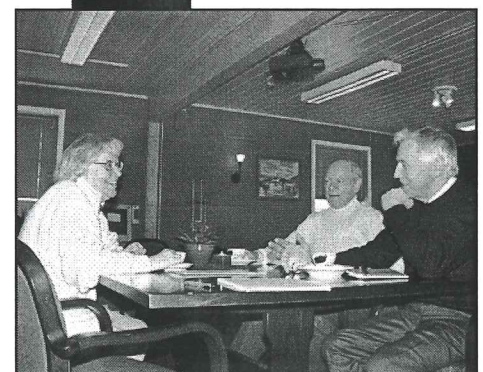
Rut Nervik imponerer.

Per Killingberg har fortsatt et stort læringspotensiale.

Ole A. Alsos

Det sosiale er også viktig.

Flytkontroll

De aller fleste studenter som regelmessig går på forelesning eller tar en tur innom stripa på uheldige tidspunkt, vil nok oppleve å måtte tilbringe mange unødige sekunder i kø.

Men hvordan oppstår dette fenomenet som vanligvis er forbeholdt bilførere i midtbyen og maratonløpere i New York, og hvordan kan vi få bukt med problemet?

Problemet

Når en forelesning er slutt, og en velfyllt forelesningssal skal tømmes, vil mange av de som ikke satte seg nært utgangen oppleve å måtte stå unødvendig lenge i en kø som beveger seg uutholdelig sakte. Det er lett å skylde på sinnsforvirrede arkitekter som ikke har konstruert dører som er brede nok, men det mange faktisk ikke er klar over, er at det ofte er medstudenter som er hovedårsaken til problemet. Så fort medstudentene har kommet seg ut av forelesningssalen, stopper mange av dem rett utenfor og blir stående. Årsakene til denne atferden kan være mange, men den har nok i bunn og grunn en psykologisk betinget årsak.

En slik årsak kan være at mange i studentbyen Trondheim er preget av sosialisering og har et forholdsvis forståelig behov for å kommunisere med medstudenter. Dette gir seg utslag i lavere køhastighet, fordi mange ønsker å snakke med medstudenter som sitter fast lengre bak i køen. Uten å være klar over det, medfører dette at de må vente enda lengre på vedkommende, fordi deres plassering hindrer fri flyt av studenter. Dette problemet gjør seg særlig gjeldende utenfor forelesninger i sentralbygget.

Fluidmekanikk

Siden køkultur er et vanskelig og abstrakt tema for mange, kan vi bruke en analogi med fluidmekanikk for å analysere problemet. La

oss sammenligne studentmassen med en tyktflytende væske i en trykkfylt beholder, der hver student er et væskemolekyl. Beholderen skal illustrere et auditorium på stripa. Vi skal nå prøve å gi et bilde av hva som skjer når ventilene til beholderen ved et gitt tidspunkt åpnes.

Slik det er i dag vil hvert molekyl så fort det har passert ventilen, flaskehalsen i systemet, og kommet seg ut av beholderen, stoppe opp i hovedledningen (stripa). Dette skaper selvfølgelig problemer for molekyler som kommer etter. Når i tillegg molekylerne kun benytter seg av denne ene ventilen, går tømningen naturlig nok saktere enn nødvendig. Oppholdet utenfor ventilen fører ikke bare til en propp i ventilen, men også til at molekyler i hovedledningen må bremse, og ofte stoppe helt opp. Dette medfører unødig bruk av tid, noe ikke alle væskemolekyler har nok av.

Løsningen

Hvordan kan man forhindre en slik unødvendig kødannelse? Den ideelle løsningen er overraskende enkel og lett gjennomførbar. Straks molekylerne passerer ventilen bør de følge strømmen i ønsket retning. Dermed vil molekyler som kommer bak kunne passere med en mye høyere hastighet enn de ellers ville ha gjort. Det vil også bedre forholdene for molekyler i hovedledningen som bare vil oppleve en mindre hastighetssenkning. Molekyler som absolutt må inngå en kjemisk forbindelse med et annet molekyl før de beveger seg videre, kan gjøre dette tett inntil innsiden av hovedledningen, slik at ikke andre molekyler blir hindret.

readmes 7 kőtips

1. Størst kø vil det være dersom flest studenter prøver å komme seg ut på kortest mulig tid. Vent derfor til det største presset på utgangen er over før du går ut.
2. Gå tettest mulig personen foran, men sørg for ikke å tråkke av han/henne skoene. Det kan skape unødig stopp i køen. For all del, stopp aldri for å knyte skoene!
3. Rett blikket fremover og unngå kontakt med sidemannen. Samtaler senker gåhastigheten og dermed køhastigheten.
4. Ta på deg jakke og sekk FØR du stiller deg i køen. Gjør du det i køen vil du ta opp unødvendig stor plass.
5. Så fort du har kommet deg ut av forelesningssalen, unngå stopp og trekk raskt ut til siden. Beveg deg så raskt bort fra utgangsdøren slik at andre slipper ut.
6. På stripa er køen tettest i friminuttene (fra hel- til kvart over) mellom 10 - 14. Ved å unngå bevegelser i dette tidsrom kan kø unngås.
7. Gå langs veggen for å komme fortere frem.

r Ole A. Alsos

Røff filbehandling

Det var tirsdag kveld, og anslagsvis 20 abakus-medlemmer befant seg på sydligere trakter enn vanlig, nærmere bestemt Heimdal. Arrangements-komiteen hadde skaffet go-kart bane til trekkfuglene.

På grunn av manglende antall kjøretøy og begrenset boltringsplass, ble vi inndelt i grupper på 5. Etter en kort briefing om bruk av ratt og pedaler, fikk hver gruppe etter tur oppleve livet på andre siden av depotet. Bruk av hjelm ble ikke sett på som juks. Oppvarmingsrundene avgjorde hvem som fikk kjøre hvilke finaleheat. Selve konkurransen gikk ut på å kjøre en gang rundt vegbanen på kortest mulig tid. Alle fikk kjøre to heat hver. De som hadde forberedt seg godt og

varmet opp ankelstrekker og håndledd på forhånd, kvalifiserte seg direkte til a-finale. Maks hastighet var på rundt 50 kilometer i timen, men på noen deler av banen måtte man sette ned hastigheten. De som ikke bøyde seg for denne uskreve vegtrafikkloven, fikk dårligere rundetider og ble plassert i flau ehh-finale.

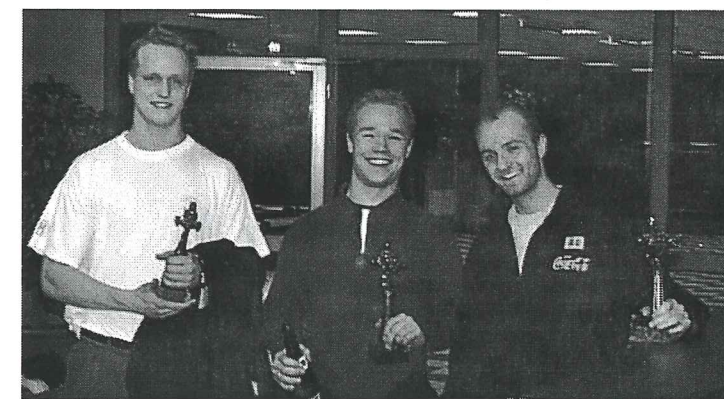
Asfalten var akkurat passe tørr, men noen steder hadde banemannskapet glemt å fylle igjen hull. Det var nok mange som fikk spolert runden i siste sving. Rundetidene lå på rundt 22 sekunder.

Etter hvert som flere og flere kjørte seg ut for dagen var det klart for a-finale til jubelbruset fra 18 reserverte tilskuere (20 abakusere minus 5 i kart, pluss 2 banemenn

og en mindreårig bowler). "Jenter og bil"-prosjektet må tydeligvis ha kjørt seg fast, siden hele ingen hunkjønn overvar go-kart seansen. Kanskje var det Sauber-sjefens dame-forbud som hadde gjort seg gjeldende. Men til tross for dette klarte Tobias Melcher fra første klasse til slutt å "reise kjerringa" og dra inn seieren med

en imponerende rundetid. På ham vanket det champagneliknende væske og misunnelige blikk. Trofé fikk han også.

r Christian Svehagen

Tre lykkelige vinnere av årets gokartturnering.

Kronikk

Ansvar for egen læring

Tilhører du de som nikker energisk og samtykkende hver gang PR-kåte studentpolitikere og andre pressgrupper roper høyt etter større bevilgninger og bedre studiefinansiering? Selv synes jeg ofte det er pinlig å være student i slike tider...

Vi kan alle være enige om at satsing på utdanning er den beste investering i framtida AS Norge kan gjøre. Det jeg reagerer på, er denne innbitte og selvtillende overbevisningen hos mange av dagens studenter om at vi gjør landet en stor tjeneste ved å utdanne oss. Faktum er jo at det er oss selv vi gjør en stor tjeneste. Kall meg gjerne oppfostret og tvangsføret på sosialdemokratiske floskler, men det er jo faktisk et privilegium å få lov til å utdanne seg til sivilingeniør på Gløshaugen, uansett hvordan

du snur og vender på det.

Når det er sagt, er det klart at vi har rett til å klage på hvordan denne utdanningen er lagt opp. Manglende pedagogisk evne og vilje hos forelesere er for eksempel noe vi ikke bør finne oss i. Innstillingen, ubevisst eller bevisst, om at studenter er et nødvendig onde som professorer av og til må mene seg med for å få lov til å fortsette forskningen sin, er en anakronisme som ikke samsvarer med realitetene i dagens samfunn. På Gløshaugen irriterer i alle fall jeg meg over manglende informasjonsflyt og tilfeller av maktarroganse. Men samtidig synes jeg det er like irriterende med studenter som tror at de fremdeles går på skolen, og forventer at all kunnskap skal bli lært til dem, uten at de selv tar initiativ til og ansvar for egen

læring. Slike steile ideologiske forskjeller mellom student og universitet fører gjerne til unødvendig overformynderi (les: obligatoriske øvinger) og generell frustrasjon for alle parter.

Likevel, vi studenter bør innse at vi ikke kan gi alle premisser for hvordan studiene våre skal være organisert. Dette er selvfølgelig spesielt vanskelig når vi ikke en gang er enige oss i mellom. De forskjellige sivilingeniørstudentene har en svært menneskelig tendens til å favorisere sin egen linje når penger, bygg, lesesalsplasser og flatskjerm skal fordeles. Konfliktene med humanistene på Dragvoll er et kapittel for seg. Også internt på fakultetene finner man stridigheter, noe som ble ekstra tydelig når debatten om den andre omorganiseringa

av fakultetesstrukturen på kort tid ble sparket i gang.

Jeg har aldri tidligere hatt det så bra som jeg har det som student. Vi har frihet til å bestemme over vår egen hverdag, og står ikke ansvarlig over for noen andre enn oss selv. (Med et mulig unntak av Lånekassen.) Hvis du synes at du blir urettferdig behandlet, ikke får den anerkjennelsen du fortjener, eller mener du har for stor arbeidsbelastning, må du gjerne klage høylydt over dette. Men for din egen troverdighets skyld bør du i alle fall ikke prøve å dekke over det faktum at du er her på grunn av dine egne ønsker og valg.

Ottar Viken Valvåg
2. klasse datateknikk

Accenture
Drammensveien 165
Postboks 550 Skøyen
0214 Oslo
22 12 70 00
22 12 60 00 (faks)
accenture.com

>
accenture

• Consulting • Technology • Outsourcing • Alliances • Venture Capital •

Accenture:

et sted for de som vil være med på å skape fremtiden.

Vi har gjort mer enn kun å endre vårt navn. Vi i Accenture gjennskaper et helt nytt nettverk av virksomheter som vil påvirke utviklingen av den nye økonomien. Dette medfører nye og spennende utfordringer for alle våre medarbeidere, samt nye karriere muligheter. Det har aldri vært et bedre tidspunkt enn nå til å ta del i vårt dynamiske og globale arbeidsmiljø for å bidra med innovative idéer og løsninger for virksomheter og individer.

Ved vårt unike utgangspunkt i både hva som er og hva som vil komme, er det uante muligheter for å arbeide med dagens ledere og hjelpe de å skape morgendagens ledere. Disse mulighetene er fremskyndet og påvirket av vårt kreative og samarbeidsvillige miljø – et miljø som oppmuntrer til kontinuerlig utvikling av ferdigheter og kompetanse.

Ønsker du å vite mere om hvilke karrieremuligheter vi kan tilby, ta kontakt med vår rekrutteringsavdeling på telefon 22 12 70 00, eller på mail: bjorn.einar.schulstock@accenture.com

Tett på PVV

I andre etasje i sentralbygget skjuler det seg en forening som kaller seg ProgramVare-Verkstedet. Bak en ganske så uskyldig utseende dør er det gjemt kubikkvis med datamaskiner i alle varianter, samt en svært så koselig datasal.

Det er fredag ettermiddag, klokka er omtrent 19 og jeg er invitert på pizzakveld med PVV. For å være på den sikre sida har jeg tatt med meg backup, slik at jeg i hvert fall skal kjenne noen der. Litt seint ute ankommer vi Peppe's og begynner å se oss om etter folket fra PVV. Vi vet ikke helt hva vi ser etter, men vi har selvfølgelig våre medbrakte forestillinger. Er ikke dette nerdeforeninga over alle, kanskje? Det bør synes, tenker vi og forsvinner ned i kjelleren etter å ha konstateret at oppe er det meste reservert for en eller annen forening som helt klart ikke er PVV.

Klappert og klart

Nede er det ikke så mange mennesker, og vi blir raskt overfalt av et yndig vesen som lurar på om vi vil ha et bord, om vi trenger noe å drikke osv. Vi takker høflig nei og mumler noe om at vi venter på noen, selv om vi ikke er helt sikre på det. Vi har nemlig observert en gjeng på omtrent ti personer som

sitter ved et langbord. Kan det være dem? Et granskende blikk på gjengen ved langbordet avslører at joda, vår mann og leder i PVV, Kristian Severin Sannes Berek, er blant dem.

Vi blir sittende litt i utkanten av gjengen. Praten går livlig i andre enden, men ingen diskuterer hva slags pizza de skal ha. Menyene vi hadde tatt i mot fra serveringsdama (noen avlange uhåndterlige greier) blir diskret gjemt bort, siden ingen andre ser ut til å ofre bestilling en tanke. Rett etterpå skjønner vi gamet, alt er ordnet og bestilt på forhånd. Det slår oss at det burde vi skjont, siden Kristian har fortalt oss at de har pizzakveld annenhver fredag.

Colapreferanse

Vi håper vi har gjort oss ferdige med dagens små flauser, og prøver heller å følge med på hva det prates om, og hvem de som prater er. Mot alle fordommer snakkes det om helt vanlige ting, selv om et par er dypt inne i en teknisk diskusjon som går oss LANGT over hodet. Er det ikke noe vi kan ta denne gjengen på?! Godt styrt av innarbeidede forestillinger søker vi etter karakteristiske "nerdeting". Vi blir reddet av serveringsdama, som på forespørsel om drikke får en bestilling bestående av 90% Su-

per-cola. Ingen pils her, nei! Litt frustrerte over bare å ha funnet dette lille tegnet på at alle våre fordommer stemmer, bringer jeg på banen mitt hemmelige våpen: "Jeg har nettopp bestilt ADSL med de jeg bor sammen med, og så skal vi legge opp nettverk, kan vi legge nettverkskablene sammen med TV-kablene, eller blir det masse forstyrrelse på signalene og sånn, da?" Jeg har to mål for øyet; provosere fram en skikkelig nerdediskusjon, men også å få svar på spørsmålet, som faktisk er reelt. Endelig løsner det, de som sitter nærmest oss er mer enn villige til å forklare, komme med anbefalinger om hvordan jeg bør gjøre ting, hva som funker og hva som ikke funker. Jeg oppdager til min store fortvilelse at det er en gjeng med hyggelige og omgjengelige mennesker jeg er og spiser pizza sammen med! Seinere på kvelden, når alle er gode og mette på pizza, begynner folk å trekke hjemover. Kristian har lovet å ta oss med på kontoret til PVV.

I det aller helligste

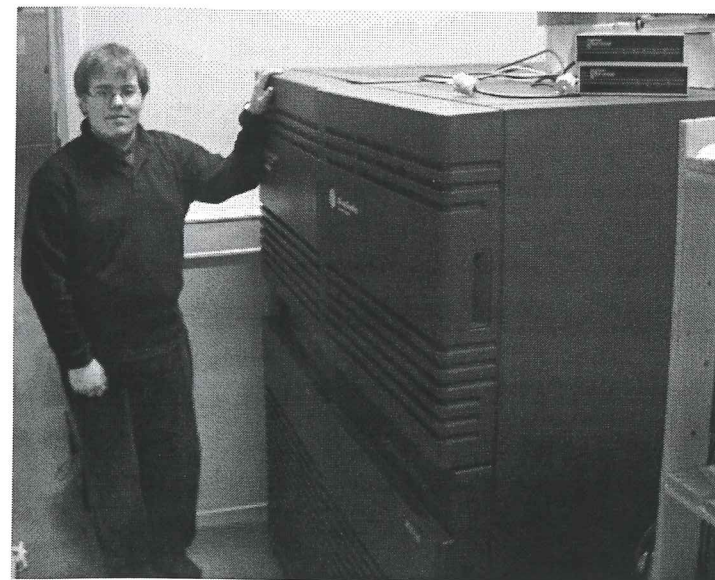
Bak døra med den gule plakaten skjuler det seg en gang, som er halvfull med stabler med datamaskiner og et par gamle slitne skjermer. Vi tar av oss på beina (det er skoforbud her) og entrer PVVs datasal. Og for en datasal! Teppe på gulvet, STORE skjermer, gode stoler, godt med plass. Dette er faktisk en koselig datasal! Et langt skrik fra de grelle introsalene eller båsene på VM. Men det er også flere ting som skiller dette fra en hvilken som helst annen datasal på NTNU. Mange hyllemeter med databøker, et ukjent antall av Linux Journalen som flyter rundt omkring, og ikke en eneste maskin med Windows i sikte. Samt at de som sitter her ikke bare stirrer tomt inn i skjermen og er helt likegyldige til verden omkring seg, de prater og ler, svarer på mer eller mindre intelligente spørsmål fra meg og drikker kaffe. Pluss at de holder på med ting som ikke er meg forunt å

forstå med det første i hvert fall. Jeg har hørt at PVV har mange rare gamle maskiner, og lurar på hvor de er hen. Kristian vokser et par centimeter i det han viser meg inn i PVVs skattkammer, serverrommet. Så mange datamaskiner har jeg aldri sett på et sted før, i hvert fall ikke på så liten plass! De står stablet i hyller til helt oppunder taket, og lyden av vifter er ganske så gjennomtrengende. Monsteret rett innafør døra fanger min oppmerksomhet: "Hva i all verden er det der?!" Jeg snakker om en stor svart sak som sikkert er et par kubikk til sammen. Kristian legger armen oppå boksen og forklarer at "Dette er FTP-serveren vår, vi fikk den av tungregnesentralen da de ikke hadde bruk for den lenger". Han forklarer at en del av maskinene sannsynligvis er de eneste av sitt slag som fortsatt er i bruk i Norge. Det ligger også en del andre ting her, diverse duppeditter som har tilhørt grafiske arbeidsstasjoner. Det mest spesielle er kanskje Spaceballen, en slags styreinnretning som Kristian ikke helt kan fortelle meg hva er godt for.

Behagelig lørdagsmorgen

Alt i alt har jeg fått en del av mine fordommer avkreftet, men heldigvis for selvbildet stemte da noen. Colaforbruket ligger nok ganske høyt over snittet, og jenteandelen er heller lav. Om det er utprega sosialt å henge på PVV en fredagskveld kan vel også diskuteres, men hver sin smak. Litt mer skuffa er jeg vel over at ingen hilsa på meg i løpet av kvelden. Jeg sitter igjen med like mange navn på PVV-medlemmer som da jeg kom. Men Gud så deilig det var å våkne opp lørdag formiddag, etter å ha vært våken til langt på natt, uten antydning til bakrus!

 Øystein E. Thorvaldsen

Som en stolt far

Livet på Gløshaugen

Under Dusken kunne i nr. 5/2001 avsløre at IDI har sløst store penger på å kjøpe flatskjermer til PC'ene på VM-brakka.

...men forkastet ideen da de kom på at IDI-artikkelen egentlig ikke var en særlig god sak. Journalisten skrev mail til Bård Kjos og beklaget seg:

* Faktiske sitater! Les alt på ntnu-debatt:
http://www.itk.ntnu.no/ansatte/Andresen_Trond/n-d

UD planla opprinnelig en artikkelserie om sløsing ved NTNU...

Da måtte redaktøren ut og oppklare.

Under Dusken: Kritisk nytt, annenhver uke. Først og fremst for å forstå hva de mener skjer.

av Sander Siv.Ing ©readme 03.2001

Smått nett

Mellom himmel og helvete

Mottoet til aktivitetssuka var "en uke i himmelen?". Vi vil heller kalle det en uke i limbo.

Perverse påstander

EmilAvisa påstår at vi i kunstreportasjen i forrige nummer sammenlignet transformatoren utenfor Glassgården med en "kjempedildo". Dette er fullstendig galt. Vi tok aldri *dildo* i vår munn.

Uante arbeidsmuligheter

Og når vi først er i det infantile hjørnet: Mnemonic kunne på bedriftspresentasjonen sin friste med dynamiske arbeidsoppgaver som for eksempel penetreringstester. Aner vi et framtidig fagtilbud ved NTNU?

Mer Mnem.. Memm.. Mmemmm... Mnemonic

Mnemonics navnevalg er inspirert av Mnemos, tjener og beskytter til den usårbare Akilles. Vi vet alle hvordan det gikk med Akilles...

Styrerot

I disse tider ønsker vi at vi i likhet med OmBul hadde en slik spalte.

Klar for catwalken

Abakuslederen demonstrerer vårens nye moter. I år er det kameleon som er tingen. Se forsiden.

Våre brave sønner

Abakus markerer seg som vanlig som den mest kompetente linjeforening i alle henseender. Vi noterer med stolthet at Abakus vant øltafetten på den store kjellerfesten. Nabla begynte godt, men ble dessverre arrestert før de kom i mål.

Myte

Mange har omtalt NTH-sivinger som selvgode, arrogante og høye på pæra. - Helt grunnløst, sier *readme*-skribent Kristian Abrahamsen.

Åpent for et godt samarbeid?

Abakus og Online skal bli naboer etter flyttingen til fysikkbyggene. Ansvarlige mennesker har allerede lagt forholdene til rette ved å bolte igjen døren mellom rommene.

IT-boblen som sprakk

Akkurat kjøpt pc? - Behold kassen den kom i. Det kan hende du trenger den til å bo i om noen år.